

[Undervisningsministeren.]

mer af „Pensionskassen af 1925 for de private Eksamensskoler“. Efter Loven af 4. April 1928 har Forstandere og Lærere ved de private Seminarier Adgang til paa visse nærmere Betingelser at oppebære en Statsunderstøttelse svarende til to Trediedele af Statstjenestemandspensionen ved Bevilling paa Finansloven, uden at denne Understøttelse er betinget af noget Bidrag fra dem selv. Forstandere og Lærere ved de private Forskoleseminarier og ved de private Øvelsesskoler har ingen Pensionsordning. Den nuværende Ordning af Pensionsforholdene for de private Seminariers Lærere er ikke tilfredsstillende for Lærerne selv, da de kun kan opnaa to Trediedele af Statstjenestemandspensionen, og den er ikke tilfredsstillende for Statskassen, da Lærerne intet Bidrag betaler til deres Pensionering.

Ved den foreslaaede Ordning opnaas, at Forstandere og Lærere ved de private Seminarier og Forskoleseminarier samt de til disse knyttede private Øvelsesskoler optages i den for de private Realskoler og de private Gymnasieskoler allerede bestaaende Pensionskasse paa samme Vilkaar som dennes nuværende Medlemmer, saaledes at Staten betaler 2 pCt., Lærerne 5 pCt. og Seminarierne 5 pCt. af den pensionsgivende Lønningsindtægt. Lærerne kan her ved opnaa fuld Statstjenestemandspension uden Tillæg. Dette gælder kun for de Lærere, der endnu ikke er fyldt 31 Aar; for Lærere, der er fyldt 31 Aar, skabes der en Overgangsordning, hvorefter Staten betaler en Suppleringspension, saaledes at de aldrig kan faa mindre end de to Trediedele af Statstjenestemandspensionen, som efter den gældende Ordning er lovet dem; men efterhaanden som vedkommende Lærere har været Medlemmer af Pensionskassen i længere Tid, kan de nærme sig fuld Statstjenestemandspension.

Ordningen vil i det lange Løb være billig for Statskassen, idet Slutresultatet skulde være, at dens Udgift begrænses til godt 14 000 Kr. aarlig, medens dens nuværende Udgift til Pension til Seminarielærere andrager ca. 60 000 Kr. aarlig. Den vil blive dyrere for Lærerne, der fremtidig skal betale 5 pCt. af Lønnen til Pensionering, men det er kun rimeligt, at Privatseminariernes Lærere, der faar Statsseminarieløn, betaler Pensionsbidrag som Statsseminariernes Lærere. For Seminarierne betyder Indskuddet til Pensionskassen en Byrde, der ikke har været regnet med ved Fastsættelsen af deres Tilskudsordning. Det drejer sig om ca. 36 000 Kr. aarlig fordelt

paa 11 Seminarier. I Lovforslagets § 1 er derfor bestemt, at Statens Tilskud til Forstanderlønnen sættes op til to Trediedele mod tidligere Halvdelen, hvilket vil give Seminarierne en Merindtægt af 19 000 Kr. aarlig. Seminarierne maa herefter selv afholde Merudgiften, 17 000 Kr. aarlig. For Øvelsesskolerne og Forskoleseminarierne bliver der paa samme Maade en ny Byrde at bære, og denne Byrde søges lettet ved en Omfordeling af Statstilskuddet til Øvelsesskolerne. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget, der, som sagt, er enstemmigt vedtaget i Landstinget, til villig Behandling i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Opførelse og Udleje af Arbejderboliger m. m. paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3024; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 823).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Levinson: Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Smørum, er syg og har derfor anmodet mig om at fungere som Ordfører i Dag.

Som det vil ses af Betænkningen, har henholdsvis Landbrugsministeren og et Fler-tal inden for Udvalget stillet i alt 11 Ændringsforslag, nemlig til §§ 2, 5, 10, 17, 21, 26 og 34.

Hvad angaar Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 2, skal bemærkes, at man ikke dermed tilsigter at flytte Landarbejderboliger ind til de større Stationsbyer. Noget saadant vilde, hvis det skete i større Udstrækning, stride imod Lovens Hensigt, men paa den anden Side finder man det ikke hensigtsmæssigt at henvise Landarbejderne til at bygge udelukkende paa det aabne